

Slava lui Dumnezeu și slava împăraților

Miercuri, 18 octombrie 2006

Gili Cârstea

“Crezi tu că ai înțeles totul despre marea controversă?”

Desigur că nu. Dacă cineva înțelegea totul despre marea controversă acum nu mai eram aici. Toți trebuie să păstrăm o doză de rețineră față de evenimente și fapte ce posedă un oarecare conținut profetic, fără de care lumina crescândă nu are absolut nicio șansă. Unele episoade asupra cărora ne aplecăm noi oferă extrem de puține detalii, și faptul că preferăm o explicație în defavoarea alteia nu înseamnă că trebuie să fie neapărat așa. Recunoaștem, avem multe de învățat la acest capitol.

Dar credem cu tărie un lucru: “Lumina care se revarsă de pe Calvar” are puterea să descopere tot ce este necesar pentru încheierea mării controversate.

Și ce trebuie înțeles despre Dumnezeu astfel ca marea controversă să se poată încheia? Un singur lucru: Cauza morții, motivul pentru care cel ce se desparte de izvorul vieții suportă moartea a doua (vezi capitolul “S-a sfârșit” din DA).

Este adevărat, cu privire la natura lui Dumnezeu există enigme pe care nu le vom pătrunde nici chiar în veșnicie. Dar nu din cauză că Dumnezeu le ascunde de ochii noștri, ci din cauza limitelor inerente naturii ființelor create.

Însă a afirma că faptele lui Dumnezeu din marea controversă sunt și vor rămâne enigme, este o dovadă de lipsă de loialitate, de încredere în guvernarea divină. Această credință susține și întărește afirmația diavolului că Dumnezeu este arbitrar, că procedurile Sale nu sunt legale și de aceea sunt ținute la secret.

Fundamentez această poziție pe afirmația Scripturii: “Nu, Domnul Dumnezeu nu face nimic fără să-și descopere taina Sa slujitorilor Săi proroci” (Amos 3:7).

“Chiar nimic?” s-ar putea întreba cineva. Da, “chiar nimic,” dacă înțelegem principiile din marea controversă. Satana a mințit pe îngeri și oameni cu privire la caracterul lui Dumnezeu. Acest lucru se vede cel mai bine în tragedia lui Iov. Acesta încerca să înțeleagă dinamica nimicirii, fiind apriori convins că Dumnezeu nu procedează așa. Prietenii lui îi spuneau că este vorba de pedeapsa lui Dumnezeu, și că nu are rost să pătrundă tainele

divine, ca să nu fie pedepsit și mai tare. Unul dintre ei chiar declara că nu are de gând să-L întrebe ceva pe Dumnezeu. De ce să-și pună viața în pericol?

În ultima ședință a procesului lui Dumnezeu trebuie dovedit că Dumnezeu S-a purtat cu copiii Săi răzvrătiți conform legii. A venit "ceasul judecății Lui," iar marele obstacol în obținerea unui verdict favorabil lui Dumnezeu este confuzia cu privire la violența din Vechiul Testament. Cine a omorât miliarde la potop? Cine a trimis focul din cer la Sodoma și Gomora? Cine a omorât elevii de la școlile profeților în vremea lui Elisei?

Îmi place mult formula lui Solomon: "Slava lui Dumnezeu stă în ascunderea lucrurilor, dar slava împăraților stă în cercetarea lucrurilor" (Proverbe 25:2). Cei nestatornici au înțeles de aici că Dumnezeu are lucruri de ascuns, cam la fel ca guvernele dictatoriale și serviciile lor secrete. Adevărul este altul.

Fiind întruchiparea umilinței, modestiei și bunului simț, Dumnezeu nu-și strigă meritele, frumusețea, bunătatea și grija pentru oameni la colț de stradă. El nu dă în judecată omenirea pentru că aceasta l-a defăimat Numele și reputația. Și nici nu arde drapele prin piața centrală a Noului Ierusalim, furios că vrăjmașii Lui publică toată ziua caricaturi despre guvernarea divină. Acțiunile Sale sunt mascate de discreția, modestia de bun simț, finețea și eleganța unui caracter nobil. Aceasta este slava Lui.

Dar slava împăraților, cei ce vor sta împreună cu Hristos pe tronul Tatălui Său, este aceea de a cerceta lucrurile lui Dumnezeu, faptele Sale neprihănite în relația cu păcatul și păcătoșii.

Există două moduri de a desfășura cercetarea: Unul, bazat pe acuzațiile diavolului; celălalt, bazat pe declarațiile lui Dumnezeu.

O cercetare bazată pe afirmațiile diavolului ne face să privim acțiunile lui Dumnezeu ca fiind elementul activ, unic și arbitrar în pedepsirea păcătoșilor. Vom vedea aceste acțiuni ca pe o încercare de a-și proteja împărăția de atacurile unei guvernări alternative.

O cercetare bazată pe declarațiile lui Dumnezeu ne face să vedem cauza morții în decizia păcătosului de a se despărți de Dumnezeu, izvorul vieții. Dumnezeu nu este preocupat de a-i ține pe păcătoși departe de împărăția Sa frumoasă, ci de a-i aduce pe toți în ea. Atunci de ce i-ar pedepsi cu moartea, când ei sunt deja morți prin propria lor alegere?

În Hristos, noi privim Slava unui împărat care cercetează lucrurile. El a cercetat lucrurile, și a descoperit că a ucide înseamnă mai mult decât a lua viața unei ființe inteligente; a ucide înseamnă a urî pe celălalt. Se supune Dumnezeu acestui înalt principiu moral?

Grupul de studiu M1888 s-a constituit deoarece apreciază invitația lui Dumnezeu de a cunoaște procedura Sa cu păcatul și păcătoșii, așa cum este ea descoperită în neprihănirea lui Hristos. Sigur că nu avem toate răspunsurile. Acesta însă nu este un motiv să susținem cu jumătate de gură lucrurile pe care am ajuns să le înțelegem. Noi am studiat personal, și am ajuns la concluzia de nezgduit că Dumnezeu procedează conform legii, și că, oricât de straniu ar părea unora, El chiar este un prizonier al neprihănirii. Ce rost are să-L descriem în

anumite ipostaze ca pe un slujitor al fărădelegii, doar pentru că faptele, la prima vedere, par a-L indica pe El ca posibil suspect? De ce să presupunem că avem de-a face cu taine ale lui Dumnezeu, când în realitate avem de-a face cu operațiuni secrete ale vrăjmașului Său? De ce să emitem o judecată pripită, deși documentele demonstrează prezența amprentelor diavolului în toate scenele sângeroase ale istoriei?

Doriți să înțelegeți situația incomodă în care Îl pune biserica pe Dumnezeu prin afirmațiile că El este la originea nimicirilor planetare? Priviți tabloul din curtea lui Pilat, unde Hristos, legat la mâini și înconjurat de legionari romani, este declarat “un făcător de rele” tocmai de liderii poporului lui Dumnezeu.

Dumnezeu este în proces, încă legat la mâini, încă înconjurat de legionari romani, încă acuzat de biserica Sa. Slava împăraților este să cerceteze lucrurile, dacă visează să stea vreodată pe tron împreună cu Hristos. Judecând pe baza legii și nu a eticii religioase, Pilat a reușit să vadă că Omul din fața lui este nevinovat. Poate reușim și noi, într-un final... Exact, judecând pe baza legii lui Dumnezeu, și nu după rechizitoriul diavolului.